קסם הפאטיו

השיח התקשורתי לגבי העולם הערבי מרבה להשתבח בכמאה ערוצי טלוויזיה לוויניים , בראשם אלג'זירה , כמובן , על ערוצי הביניים הנוספים שלו , למשל הערוץ הדוקומנטרי , תופעה די חדשה בעולם הערבי , אלערביה , אבו דאבי , MBC , LBC ורבים רבים אחרים . בערוצים הללו צופים עשרות מליונים של צופים . רוב הערוצים הללו מחזיקים גם אתרי אינטרנט חזקים , עם כניסה של מאות אלפים ביום . פרשנים ורבים אחרים רואים בכך סממן ברור של פתיחות וקידמה , במיוחד האינטרנט הערבי , שכולל אינסוף טוקבקים , פורומים שבהם לראשונה אי פעם אזרחים בעולם הערבי יכולים להביע את דעתם בגלוי , באופן נוקב , ועדיין תחת מעטה של אנונימיות . אך האם האינטרנט הזה באמת הצליח לשנות את החברה

xml:namespace prefix = o ns = "urn:schemas-microsoft-?>?□□□□□□
</ "com:office:office

נקודת הפרטיות היא חשובה . החיים הציבוריים במזרח התיכון היו תמיד קשים . במשך מאות שניים החיים באיזור הזה היו מדבריים , כופים ואכזריים . המרחב הציבורי היה תמיד עוין , מלא סכנות , עריצות ודיכוי , ולכן במזרח התיכון הערבי התפתח הבית , המרחב הפרטי , כמפלטו של הפרט . שם הוא יכול היה לדבר בחופשיות , הרחק מעיני החמולה , השבט, העומדה , המוכ'תאר, או רכילות האנשים . הנושא הזה של פרטיות מקודש באסלאם , פרטיות הבית , פרטיות האישה . לעיתים זה אפילו היינו הך: המג'לה העות'מאנית , דהיינו החוק האזרחי